

ΕΠΙΤΡΟΦΗ

Δημοσιεύτηκε στο φύλλο της 13 Νοεμβρίου αρ. 287 της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως το Ν. Διάταγμα «περί προστασίας του θηλάζοντος θρέφους». Αν εφαρμοστική πραγματικά αυτό πέρα ως πέρα στην Ελλάδα, κι αν κατανοήσουν τη μεγάλη σημασία του όλες οι κοινότητες θά έχει γίνει ένα τεράστιο έργο στον τόπο μας. Πρώτα πρώτα γιατί θά λυτρωθή η άπορη μητέρα από τον εξευτελισμό να καταφεύγει στην έλεημοσύνη των πλουσίων που θά εὐδοκήσουν να της δώσουν ένα ψύχουλο από τα περισσεύματά τους για να συντηρήσει το παιδί της. Έπειτα γιατί θά μπορέσουν οι δήμοι και οι κοινότητες να δώσουν μαζί με την οικονομική ενίσχυση και μερικές στοιχειώδεις γνώσεις παιδοκομίας και έτσι να γλυτώσουν μερικά παιδιά από το χάρο όπου τα παραδίνει η άμάθεια της μάνας των.

* *

Ο τύπος συγκινήθηκε πάλι τώρα τελευταία γιατί έτυχε να βρεθούν μερικά έκθετα, περισσότερα από δυο συμβαίνει ταχτικά. Και άρχισαν οι ιεραριάδες και οι συνηθισμένες επιθέσεις στον «Αγώνα της γυναίκας» που δεν είναι άξιος να σταματήσει τη γυναίκα στον κατήφορο που πήρε κτλ. κτλ. Και μεις, χωρίς να θέλουμε να καυχηθούμε πως είναι έργο δικό μας ο νόμος για τα έξωγαμα παιδιά, με τη συναίσθηση όμως και την υπερηφάνεια πως εργαστήκαμε αρκετά για την πραγματοποίησή του, έχουμε την πεποίθηση πως αν κάτι θά μπορούσε να περιορίσει τον αριθμό των εκθέτων, θά ήταν ο νόμος αυτός, αν γινόταν όπως τον θέλαμε και τον περιμέναμε. Γιατί έχοντας επί τέλους κάποια υλική εξασφάλιση για το παιδί της ή φτωχιά μάνα θά μπορέσει ευκολότερα να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες που θά της δημιουργήσει η ήθική της μείωση. Ός που να γίνει σιγά σιγά πραγματικά σεβαστή ή μητρότητα, που από τη μιὰ μεριά τη θεοποιεί ή φαρισαϊκή κοινωνία κι από την άλλη τη στιγματίζει.

* *

Η διάλεξη της κ. Γαλάτειας Καζαντζάκη στη σειρά των διαλέξεων του Εκπαιδευτικού Όμιλου μάς έκανε επί τέλους να αναπνεύσουμε έπειτα την πνιγερή ατμοσφαίρα της άόριστης άνησυχίας που είχαν δημιουργήσει μερικές άλλες διαλέξεις τώρα τελευταία που αποκάλυπταν διαφόρους κινδύνους που άπειλούν την οίκογένεια, την πατρίδα, τη θρησκεία κτλ. Η κ. Κα-

ζαντζάκη μίλησε με θάρρος και ειλικρίνεια για την εργαζόμενη γυναίκα στον τόπο μας, είδε την πραγματικότητα καθαρά και την περιέγραψε με ελλητική ζωντάνια του ύφους που χαρακτηρίζει τη διακεκριμένη μας λογογράφο.

*
* *

Πιο εύγλωττα άνδρα από τα διάφορα φεμινιστικά περιοδικά μιλούν τα μακρυά άρθρα των ελλήνων ανταποκριτών για τη φεμινιστική κίνηση στις διάφορες χώρες. Αυτό δείχνει έτι ή κίνηση αυτή είναι τόσο σοβαρή ώστε θέλοντας και μή, αναγκάζονται να την προσέξουν. Έτσι μαθαίνουμε από την «Εθνική» για το «Άγώνα της γυναίκας στο Παρίσι», (αυτός είναι ο τίτλος του άρθρου). Και το μακρύ αυτό άρθρο αποκαλύπτει ότι ο γαλλικός φεμινισμός όχι μόνο δεν είναι ασήμαντος και αξιοκαταφρόνητος, όπως πολλοί πίστευαν ως τώρα, αλλά δείχνει ότι απεναντίας έχει τόσο έκταση ώστε περιλαμβάνει γυναίκες όλων των κομμάτων, συντηρητικές, φιλελεύθερες, ριζοσπαστικές, σοσιαλίστριες, θαναπαρτίστριες και κομμουνίστριες. Αυτό έμεις που είδαμε από κοντά την κίνηση αυτή στη Γαλλία, το ξέραμε και το διαπιστώσαμε πολλές φορές. Αλλά δυστυχώς ο πολύς κόσμος και πρό πάντων μια ώριμη τάξη γυναικών πιστεύει πως οι γαλλίδες για τίποτα άλλο δε σκοπίζονται παρά για φορέματα και καπέλλα. Κι' έτσι δικαιολογούν τα γυναικάρια αυτά την αδιαφορία τη δική τους για κάθε κίνηση σοβαρή. Τι θά πούν όμως όταν κατορθώσουν έπειτα από τόσους αληθινά έντατικούς αγώνες να πάρουν κι οι «κομφές» γαλλίδες ψήφο; Ίσως τότε να έξυψωθή επί τέλους και γι αυτές ο φεμινισμός.